

Czwartek, 24 maja 2007 r.

12. z zadowoleniem przyjmuje mechanizmy przyjęte przez Sąd Apelacyjny w celu usprawnienia i zapewnienia czasowego rozpatrywania skarg powyborczych, wyraża jednak ubolewanie, że poszkodowane partie opozycyjne, które złożyły skargi do Sądu Skarg Wyborczych, nadal, dwa tygodnie po wyborach prezydenckich, czekają na rozpoczęcie procedury;
13. wzywa do skutecznej i powszechnej edukacji z zakresu praw obywatelskich i wyborczych oraz podkreśla potrzebę walki z powszechnym analfabetyzmem, który pozbawia ludność nigeryjską dostępu do drukowanej prasy i stanowi jedną z głównych przeszkód dla uczestnictwa w wyborach, w szczególności w przypadku kobiet;
14. zatwierdza wnioski misji obserwacji wyborów Unii Europejskiej;
15. wzywa Komisję do przedstawienia Radzie i Parlamentowi Europejskiemu spójnego i wiarygodnego wniosku w sprawie wspólnotowej polityki dotyczącej sytuacji po wyborach, która szanuje wolny wybór ludności w danym kraju oraz wyraża niepokój, że obecna polityka „pracujemy bez względu na okoliczności” jest szkodliwa i niekorzystnie wpływa na wiarygodność misji obserwacji wyborów UE;
16. podkreśla, że pomoc UE dla Nigerii nie powinna być przekazywana strukturom federalnym czy stanowym do czasu przeprowadzenia nowych, wiarygodnych wyborów; zauważa, że z funduszy tych winna skorzystać ludność Nigerii, dlatego należy je wykorzystać na dobre zarządzanie, demokratyzację, kształcenie wyborców i podstawowe usługi socjalne o charakterze wspólnotowym, w szczególności poprzez organizacje społeczeństwa obywatelskiego;
17. domaga się, aby Komisja i jej delegacja w Nigerii zapewniły wyłączenie rządu z procesu wyboru projektów i wdrożenia funduszy pochodzących z europejskiej inicjatywy na rzecz demokracji i praw człowieka, której wyraźnym celem jest funkcjonowanie bez konieczności zgody państwa przyjmującego;
18. wzywa rząd federalny do walki z praktykami korupcji, przemocy i bezkarności, które miały negatywny wpływ na zarządzanie w dużej części kraju, w szczególności na szczeblu stanowym i lokalnym, i utrzymywały większość obywateli Nigerii w ubóstwie, pozbawiając ich podstawowych usług z zakresu ochrony zdrowia i szkolnictwa, a także wzywa do przestrzegania praw człowieka;
19. wzywa władze Nigerii do rozpoczęcia rozmów z ludnością lokalną na temat przyszłości regionu Deltę Nigru, zwłaszcza w odniesieniu do jego rozwoju społecznego, gospodarczego i środowiskowego;
20. zauważa, że osiągnięcie milenijnych celów rozwoju jest kluczowym aspektem demokracji i przyczynia się do poprawy sprawiedliwości społecznej i rozwoju gospodarczego;
21. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, rządowi Nigerii, współprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE, Przewodniczącym Komisji i Rady Wykonawczej Unii Afrykańskiej oraz Komisji i Radzie Ministrów Wspólnoty Gospodarczej Państw Afryki Zachodniej.

P6_TA(2007)0211

Międzynarodowy Handel Dzikimi Zwierzętami i Roślinami Gatunków Zagrożonych Wyginięciem (CITES)

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 maja 2007 r. w sprawie strategicznych celów UE na 14 sesję Konferencji Stron Konwencji o Międzynarodowym Handlu Dzikimi Zwierzętami i Roślinami Gatunków Zagrożonych Wyginięciem (CITES), które odbędzie się w Hadze w dniach 3-15 czerwca 2007 r.

Parlament Europejski,

- uwzględniając 14 sesję Konferencji Stron Konwencji o Międzynarodowym Handlu Dzikimi Zwierzętami i Roślinami Gatunków Zagrożonych Wyginięciem (CITES), które odbędzie się w Hadze (w Holandii) w dniach 3-15 czerwca 2007 r.,
- uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,

Czwartek, 24 maja 2007 r.

- A. mając na uwadze, że CITES jest najszerszym istniejącym w skali świata porozumieniem w sprawie ochrony dzikiej przyrody przed nadmierną eksploatacją dzikich zwierząt i roślin w wyniku międzynarodowego handlu, zrzeszającym 171 stron, w tym 27 państw członkowskich UE,
- B. mając na uwadze, że związane z działalnością ludzką wykorzystywanie zasobów naturalnych, niszczenie siedlisk, zmiany klimatyczne, nadmierna eksploatacja dzikich gatunków oraz nielegalny handel dzikimi zwierzętami i roślinami są głównymi powodami zubożenia różnorodności biologicznej na Ziemi,
- C. mając na uwadze, że zgodnie z prognozami zawartymi w raportach naukowych zmiany klimatyczne przyspieszą utratę różnorodności biologicznej oraz pogorszą sytuację zagrożonych gatunków,
- D. mając na uwadze, że świadomość społeczna w krajach konsumenckich miała i nadal ma zasadnicze znaczenie dla kontroli kłusownictwa oraz nielegalnego międzynarodowego handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem,
- E. mając na uwadze, że nielegalny handel w istotny sposób negatywnie oddziałuje na globalny program na rzecz zrównoważonego środowiska i trwałego rozwoju,
- F. mając na uwadze, że strategia UE dotycząca trwałego rozwoju zapewnia ramy odpowiedzialnego i zrównoważonego zarządzania zasobami naturalnymi,
- G. mając na uwadze, że zorganizowane przez Prezydencję Brytyjską warsztaty dotyczące koordynacji egzekwowania przepisów UE w zakresie handlu dziką przyrodą, które odbyły się w dniach 25-27 października 2005 r. poskutkowały szerokim poparciem projektu unijnego planu działania na rzecz zwalczania nielegalnego handlu dzikimi gatunkami w Unii Europejskiej (2006-2010),
- H. mając na uwadze, że w zakresie ochrony gatunków morskich, które mogą być zagrożone handlem międzynarodowym, CITES odgrywa rolę uzupełniającą w stosunku do Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) i innych organizacji międzynarodowych,
- I. mając na uwadze, że Międzynarodowa Komisja Wielorybnicza (IWC), uznana przez CITES za organ właściwy do regulowania spraw związanych z ochroną wielorybów i zarządzaniem nimi, ogłosiła światowe moratorium na połowy wielorybów w celach komercyjnych,
- J. mając na uwadze wysuniętą przez Japonię w dokumencie nr 51 14. Konferencji Stron Konwencji propozycję objęcia okresowym przeglądem załączników wszystkich waleni znajdujących się w załączniku I i zarządzanych przez IWC, a także wprowadzenia zmian do rezolucji CITES nr 11.4 ustanawiającej stosunki pomiędzy IWC a CITES oraz dostarczania przez IWC danych naukowych i udzielania konsultacji na temat opracowanego w ramach CITES wykazu gatunków wielorybów,
- K. mając na uwadze, że Parlament Europejski w swojej rezolucji z dnia 7 lipca 2005 r. w sprawie przyspieszenia realizacji planu działania UE dotyczącego egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa (FLEGT) ⁽¹⁾ wyraził swoje rozczarowanie „niezwykle powolnymi postępami” w zakresie programu FLEGT; mając na uwadze, że w obliczu braku obowiązkowych i wszechstronnych uregulowań zabraniających importu nielegalnego i niewłaściwie wycinanego drewna do UE inicjatywy CITES zmierzające do uregulowania międzynarodowego handlu drewnem są sprawą najwyższej wagi,
- L. mając na uwadze przyjęcie na 12. Konferencji Stron Konwencji, wbrew zaleceniu Parlamentu Europejskiego, decyzji o zezwoleniu na jednorazową i uzależnioną od spełnienia pewnych warunków wyprzedaż rządowych zapasów kości słoniowej z Botswany, Namibii i RPA oraz mając na uwadze fakt, że ustanowione wspomnianą decyzją warunki umożliwiające wymianę handlową nie zostały jeszcze spełnione,
- M. mając na uwadze fakt, że ilość przechwyconej nielegalnej kości słoniowej znacznie wzrosła od 13. Konferencji Stron Konwencji i że co roku zabija się szacunkowo 20 000 lub więcej słońi; mając na uwadze fakt, że dalsza liberalizacja handlu kością słoniową miałyby szkodliwe oddziaływanie na już uszczuplone i rozbite populacje słońi w innych krajach w Afryce i Azji,

⁽¹⁾ Dz.U. C 157 E z 6.7.2006, str. 482.

Czwartek, 24 maja 2007 r.

- N. mając na uwadze, że Konwencja o ochronie migrujących gatunków dzikich zwierząt wymienia żarłacza białego w załącznikach I i II do tej konwencji, a Australia umieściła ten gatunek w roku 2001 w załączniku III do Konwencji CITES, z zastrzeżeniami złożonymi przez Norwegię i Japonię, natomiast od roku 1996 Międzynarodowa Unia Ochrony Przyrody i jej Zasobów (IUCN) wpisuje wspomniany gatunek jako „narażony” na swoją czerwoną listę gatunków zagrożonych wyginięciem,
- O. mając na uwadze rosnące zagrożenie, w obliczu którego stają azjatyckie populacje wielkich kotów oraz rozczarowujący brak postępów w zakresie stanowczych działań zmierzających do zatrzymania spadku populacji tygrysa i innych wielkich kotów,
- P. mając na uwadze wprowadzenie w maju 2005 r. powszechnie obowiązujących wymogów oznakowania kawioru w celu uregulowania handlu kawiorom,
- Q. mając na uwadze, że ochrona gatunków musi pozostać podstawą uzasadniania decyzji o objęciu wykazem, a przy wdrażaniu tych decyzji należy wziąć pod uwagę oddziaływanie na warunki bytowe ludzi,
- R. mając na uwadze, że nic nie stoi na przeszkodzie, aby w oparciu o cele ochrony gatunkowej lub inne cele, takie jak dbanie o dobrostan zwierząt, UE przyjęła bardziej rygorystyczne wewnętrzne środki dotyczące importu dzikich zwierząt;
1. wzywa Komisję i państwa członkowskie do stosowania zasady ostrożności jako wiodącej zasady we wszystkich decyzjach w sprawie dokumentów roboczych oraz propozycji objęcia wykazem, a także do uwzględniania zasady „użytkownik płaci”, podejścia ekosystemowego i tradycyjnych zasad ochrony przyrody;
 2. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zagwarantowania, aby żadna decyzja mająca na celu ściślejszą koordynację pomiędzy CITES a innymi konwencjami z zakresu różnorodności biologicznej nie podważyła charakteru CITES jako ogólnosiwiatowego porozumienia w sprawie ochrony przyrody ani też surowych środków ochrony ustanowionych przez CITES;
 3. stanowczo sprzeciwia się przeprowadzaniu tajnych głosowań i wyraża rozczarowanie faktem, że Stała Komisja CITES nie wystąpiła z propozycją wykluczenia możliwości stosowania tajnego głosowania w procesie decyzyjnym w ramach Konwencji;
 4. z zadowoleniem przyjmuje przedstawione przez Kenię i Mali propozycje ustanowienia dwudziestoletniego moratorium na wszystkie rodzaje handlu kością słońsiową, poparte przez Togo i Ghanę oraz odzwierciedlone w Deklaracji z Akry, wzywającej do zakazu handlu kością słońsiową i podpisanej przez przedstawicieli 19 państw afrykańskich;
 5. przypomina, że zaproponowane moratorium nie będzie miało wpływu na podjętą na 12. Konferencji Stron Konwencji decyzję o zezwoleniu na jednorazową i uzależnioną od spełnienia pewnych warunków wyprzedaż rządowych zapasów kości słońsiowej z Botswany, Namibii i RPA;
 6. podkreśla, że przyjęcie propozycji przedstawionej przez Kenię i Mali dałoby czas na dopracowanie systemu MIKE (monitorowanie nielegalnego zabijania słońsi) i pozwoliłoby społeczności międzynarodowej przenieść punkt ciężkości debaty z handlu kością słońsiową na rzeczywiste zagrożenia dla słońsi i ich siedlisk;
 7. wzywa do pełnego wykonania przez afrykańskie rządy, we współpracy z organizacjami pozarządowymi, podjętej na 13. Konferencji Stron Konwencji decyzji w sprawie realizacji planu działania na rzecz kontroli handlu afrykańską kością słońsiową, wraz z wymogami dotyczącymi sprawozdawczości;
 8. wzywa Komisję do wsparcia starań mających na celu wzmocnienie i monitorowanie ochrony tygrysów, na przykład poprzez identyfikowanie luk prawnych, trudności w realizacji, a także słabych stron dotyczących egzekwowania prawa oraz zdolności;
 9. wzywa Komisję do zdawania sprawozdań na temat postępów w realizacji wymogów oznakowania kawioru, do zachęcania innych państw europejskich, północnoamerykańskich i azjatyckich będących ważnymi producentami czy konsumentami do wprowadzenia systemu oznakowania, a także do wzmocnienia procesu ustanawiania zrównoważonych limitów eksportowych, opartych na możliwie najbardziej wiarygodnych i aktualnych danych naukowych;

Czwartek, 24 maja 2007 r.

10. wzywa UE do wsparcia następujących propozycji na Konferencję Stron Konwencji:
 - przesunięcie *Nycticebus spp.* (lorisowatych) z załącznika II do załącznika I do konwencji CITES;
 - odrzucenie propozycji wykreślenia *Lynx rufus* (ryś rudy) z załącznika II do konwencji CITES ze względu na problem podobieństwa do rysia europejskiego (*Lynx lynx*) oraz rysia iberyjskiego (*Lynx pardinus*);
 - zaproponowane przez Niemcy w imieniu państw członkowskich wpisanie do załącznika II do konwencji CITES dwóch gatunków rekina: *Lamna nasus* (żarłacza śledziowego) i *Squalus acanthias* (kolenia);
 - wpisanie do załącznika I do konwencji CITES *Pristidae spp.* (ryb pił), z których wszystkie są uznane za gatunki skrajnie zagrożone przez Unię Ochrony Przyrody i jej Zasobów (IUCN);
 - zaproponowane przez Niemcy w imieniu państw członkowskich wpisanie do załącznika II do konwencji CITES gatunku *Anguilla Anguilla* (węgorz europejski);
 - wpisanie do załącznika do II konwencji CITES gatunku *Pterapogon kauderni*;
 - wpisanie do załącznika II do konwencji CITES tropikalnego drzewa brezyliki ciernistej (*Caesalpinia echinata*), palisandru (*Dalbergia retusa*, *Dalbergia granadillo* i *Dalbergia stevensonii*) oraz cedru (*Cedrela spp.*);
 - wpisanie do załącznika II do konwencji CITES gatunku *Lycan pictus* (likaona — dziki pies afrykański);
 - przedłożony przez Niemcy w imieniu państw członkowskich dokument roboczy w sprawie przestrzegania i egzekwowania prawa;
 - przedłożony przez Niemcy w imieniu państw członkowskich dokument roboczy w sprawie elektronicznego handlu okazami gatunków objętych konwencją CITES;
 - cztery wnioski złożone przez Algierię dotyczące wpisania do załącznika I do konwencji CITES następujących gatunków: *Cervus elaphus barbarus* (jelenia berberyjski), *Gazella cuvieri* (gazeli edmi), *Gazella dorcas* (gazeli dorkas) i *Gazella leptoceros* (gazeli Lodera);
 - przedłożony przez Australię dokument roboczy w sprawie handlu tradycyjnymi lekami;
 - propozycja Kenii i Mali wprowadzenia dwudziestoletniego moratorium na wszelkie rodzaje handlu kością słońcą;
11. wzywa Komisję i państwa członkowskie do odrzucenia:
 - dok. 51 14. Konferencji Stron Konwencji dotyczącego waleni i złożonego przez Japonię;
 - limitów eksportowych na *Diceros bicornis* (nosorożca czarnego) dla Namibii i RPA;
 - propozycji zastąpienia wszystkich znajdujących się w załączniku II do konwencji CITES adnotacji do list populacji słońcy w Botswanie, Namibii, RPA i Zimbabwie, co umożliwiłoby ustanowienie rocznych limitów eksportowych w handlu surową kością słońcą;
 - poprawki do adnotacji do list populacji słońcy w Botswanie w załączniku II do konwencji CITES, co umożliwiłoby ustanowienie rocznych limitów eksportowych w handlu surową kością słońcą, w obrocie handlowym żywymi zwierzętami, wyrobami skórzanymi i skórą oraz w obrocie niehandlowym trofeami łowieckimi;
 - propozycji rozszerzenia handlu wełną *Vicugna vicugna* (wikunii) na dziewięć populacji tych zwierząt w Boliwii, ponieważ niektóre z tych populacji są bardzo małe;
 - propozycji przesunięcia brazylijskiej populacji *Melanosuchus niger* (kajmana czarnego) z załącznika I do załącznika II do konwencji CITES;
 - propozycji wpisania populacji leoparda (*Panthera pardus*) do załącznika II do konwencji CITES oraz zwiększenia limitu eksportowego na trofea myśliwskie z Mozambiku;

Czwartek, 24 maja 2007 r.

12. uważa, że CITES może w najlepszy sposób przyczynić się do poprawy warunków bytowych ubogich poprzez zapewnienie realizacji i egzekwowania Konwencji oraz zapobieganie nieregulowanemu i nielegalnemu handlowi, dlatego też wzywa Komisję i państwa członkowskie do wycofania dok. 14 zatytułowanego „CITES a źródła utrzymania” na 14. Konferencję Stron Konwencji;
13. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia międzynarodowej współpracy w zakresie realizacji konwencji CITES poprzez rozwijanie strategii zawierającej określone priorytety ułatwiające jej realizację oraz udzielanie dodatkowych zachęt i wsparcia finansowego — zwłaszcza na potrzeby szkoleń i pomocy technicznej w zakresie identyfikacji gatunków i środków wykonawczych;
14. przypomina, że Unia Europejska jest jednym z największych rynków nielegalnego handlu dzikimi gatunkami oraz że przestrzeganie prawa różni się w poszczególnych państwach członkowskich, wzywa też Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia koordynacji starań na rzecz egzekwowania przepisów UE w zakresie handlu dziką przyrodą;
15. wzywa strony konwencji CITES, które jeszcze tego nie uczyniły do jak najszybszego ratyfikowania poprawki z Gaborone, tak aby Wspólnota Europejska mogła stać się stroną tej Konwencji;
16. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, stronom konwencji CITES oraz Sekretariatowi CITES.

P6_TA(2007)0212

Strategia innowacyjna

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 maja 2007 r. w sprawie wykorzystania wiedzy w praktyce: szeroko zakrojona strategia innowacyjna dla UE (2006/2274(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Wykorzystanie wiedzy w praktyce: szeroko zakrojona strategia innowacyjna dla UE” (COM(2006)0502),
- uwzględniając komunikat Komisji „Inwestowanie w badania naukowe: plan działania dla Europy” (COM(2003)0226),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Realizacja wspólnotowego programu lizbońskiego: badania naukowe i innowacje jako inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia: wspólna koncepcja” (COM(2005)0488) oraz towarzyszące mu dokumenty robocze służb Komisji (SEC(2005)1253 i SEC(2005)1289),
- uwzględniając sprawozdanie z dnia 20 stycznia 2006 r. dotyczące badań i rozwoju oraz innowacji przedstawione przez niezależną grupę ekspertów mianowaną w związku ze szczytem w Hampton Court, który odbył się dnia 27 października 2005 r., zatytułowane „Tworzenie innowacyjnej Europy” (tzw. sprawozdanie „Aho”),
- uwzględniając konkluzje Prezydencji ze szczytu Rady UE w Lizbonie w dniach 23-24 marca 2000 r., gdzie postanowiono uczynić Unię najbardziej konkurencyjną i dynamiczną gospodarką na świecie opartą na wiedzy, oraz konkluzje prezydencji ze szczytu Rady UE w Brukseli w dniach 22-23 marca 2005 r., i 23-24 marca 2006 r.,
- uwzględniając konkluzje z 2769 spotkania Rady ds. Konkurencyjności z dnia 4 grudnia 2006 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji na wiosenny szczyt Rady Europejskiej zatytułowany „Wspólne działania na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia — nowy początek strategii lizbońskiej” (COM(2005)0024),